

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 marca 2019 roku (data prezentaty – k. 1) wierzyciel (...) W. - Zakład (...) w D. P. (...) W. wniósł o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego w postaci: nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Wydział I Cywilny w dniu 22 września 2005 roku w sprawie I Nc 5731/05 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 12 stycznia 2006 roku.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż zgodnie z informacją uzyskaną od Komornika Sądowego R. D., który prowadził postępowanie egzekucyjne na podstawie ww. tytułu wykonawczego (Km 715/06), egzekucja w tej sprawie została umorzona w oparciu o przepis art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Następnie, w dniu 22 lutego 2011 roku akta egzekucyjne przesłano do Archiwum Państwowego, gdzie w dniu 03 października 2014 roku zostały zniszczone. Wierzyciel wskazał, iż prowadzonych przez niego aktach dotyczących niniejszej sprawy również nie odnaleziono wzmiankowanego tytułu wykonawczego (wniosek wraz z załącznikami – k. 1-6).

Uczestniczki postępowania M. B. oraz I. N. na rozprawie przeprowadzonej w dniu 12 września 2019 roku wniosły o oddalenie wniosku, zaś uczestniczka M. G. nie zajęła zaś stanowiska w sprawie (protokół posiedzenia z dnia 12 września 2019 r. – k. 23).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Wniosek jako niezasadny na uwzględnienie nie zasługuje.

W realiach sprawy, nie budziło wątpliwości Sądu, po pierwsze wytworzenie tytułu wykonawczego, na który powołuje się wierzyciel, a ponadto wykazanie, że doszło do utraty tego tytułu wykonawczego (vide: zeznania świadka S. K. – protokół rozprawy z dnia 12 września 2019 r. k. 23). Okoliczności te okazały się jednak ostatecznie niewystarczające dla uwzględnienia wniosku.

Zgodnie z art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym czyni się wzmiankę o wydaniu go zamiast tytułu pierwotnego.

W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

Kognicja Sądu w postępowaniu o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony była dotychczas mocno ograniczona, ponieważ Sąd w tym postępowaniu nie mógł badać zarzutów merytorycznych dłużnika zamierzających do zakwestionowania istnienia wierzytelności, w tym kwestii przedawnienia roszczenia objętego tytułem egzekucyjnym.

W toku niniejszego postępowania doszło jednak do zmiany przepisów kodeksu postępowania cywilnego - na mocy art. 1 pkt 223 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 6 sierpnia 2019 r.) dodany został art. 782¹ k.p.c., obligujący Sąd do odmowy nadania klauzuli wykonalności w sytuacji zaistnienia następujących przesłanek:

- 1) w świetle okoliczności sprawy jest oczywiste, że wniosek jest sprzeczny z prawem albo zmierza do obejścia prawa;
- 2) z okoliczności sprawy i treści tytułu egzekucyjnego wynika, że objęte tytułem wykonawczym roszczenie uległo przedawnieniu, chyba że wierzyciel przedstawi dokument, z którego wynika, że doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 782¹ § 2 k.p.c. prawomocne oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na podstawie § 1 pkt 2 nie pozbawia wierzyciela prawa do wystąpienia z powództwem o ustalenie, że objęta tytułem egzekucyjnym wierzytelność nie uległa przedawnieniu. Nie dotyczy to sytuacji, gdy wierzycielowi przysługuje dalej idące roszczenie.

Powyższy przepis wszedł w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia ustawy, tj. w dniu 21 sierpnia 2019 roku i znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie (art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 6 sierpnia 2019 r.).

Powyższa regulacja ma zastosowanie w sprawie, ponieważ postanowienie o wydaniu tytułu wykonawczego zamiast utraconego zawiera w sobie implicite postanowienie o nadaniu klauzuli tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Każdy bowiem wniosek o wydanie tytułu wykonawczego prowadzi w konsekwencji do podjęcia przez sąd postanowienia co do nadania lub odmowy nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 29 maja 1959 roku, sygn. I CO 12/59, opubl. OSNCK 1960/2/55). Z powyższego wynika, że postępowanie związane z wydaniem tytułu wykonawczego jest w swej istocie zawsze postępowaniem w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, postępowaniem, które dopiero w ostatecznym wyniku przybiera zewnętrzną formę tzw. tytułu wykonawczego. Ujęcie zaś postanowienia sądu w pisemną formę tytułu wykonawczego nie zmienia jego charakteru, zawsze bowiem pozostaje ono postanowieniem co do nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (ibidem).

W rozpoznawanej sprawie wierzyciel wniósł o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Wydział I Cywilny w dniu 22 września 2005 roku w sprawie I Nc 5731/05 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 12 stycznia 2006 roku, w zamian za utracony.

Z kolei, jak wynika z treści wniosku (...) W. - Zakładu (...) w D. P. (...) W. postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie ww. tytułu wykonawczego zostało umorzone na mocy postanowienia z dnia 29 grudnia 2008 roku.

Biorąc zatem pod uwagę terminy przedawnienia wskazane w art. 118 k.c. oraz 125 k.c. należało uznać, że ziszczy się przesłanki do zastosowania sankcji wynikającej z art. 782² § 1 pkt 2, bowiem z okoliczności sprawy i treści tytułu egzekucyjnego wynika, że objęte tytułem wykonawczym roszczenie uległo przedawnieniu. Jednocześnie w sprawie nie przedstawiono żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że bieg terminu przedawnienia został przerwany.

Zważywszy zatem na wskazane okoliczności wniosek o wydanie ponownego tytułu wykonawczego, nie mógł zostać uwzględniony o czy Sąd orzekł jak w postanowieniu z dnia 12 września 2019 roku.